

[Gade]

står noget andet end i aftalen, eller skal ministeren ikke op og forelægge det?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Trafikministeren vil jeg gerne spørge: Hvordan skal det vise sig? Trafikministeren siger: Hvis det viser sig, at der er nogle andre muligheder. Hvordan skal det vise sig, og hvordan skal konsortiet arbejde med det, og hvordan sikrer man sig en rimeligt objektiv behandling, når nu vi har set det, der har været her? Meget enkelt. Jeg vil bare gerne vide, hvordan det skal vise sig.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Der er nogle, der har talt om en nødparagraf, og ministeren talte om en lille paragraf – jeg tror endda, at han sagde en lillebitte paragraf.

Det må jeg dementere. Jeg må benægte, at der er tale om noget sådant. Dette er ikke et fidelifutforetagende, der skriver noget med småt på bagsiden for at narre nogen til at skrive under på noget. Det står faktisk alt sammen med lige store bogstaver, og ordlyden er stjerneklar for alle, der har pudset brillerne i morges. Derfor er der ikke nogen tunge problemer i det.

Hr. Tommy Dinesen har ikke ret, når han siger, at teknikere aldrig vil turde komme med andre forslag, når der står, at lovforslagets projekt er et godt projekt, hvad jeg tidligere på dagen har bekræftet at jeg fortsat mener og er sikker på at det er. I samme afsnit står der: Men såfremt detailprojekteringen skulle vise, at der er interesse for det og det, så kan man give mulighed for andre projektforslag.

Det er så gribende enkelt, og jeg håber, at ministeren er enig i min udlægning, at det ikke er en nødparagraf, og at det ikke er en lillebitte paragraf. Det har samme gyldighed som alt andet. Men der er naturligvis ingen her i dag, der kan sige, hvordan det tekniske ser ud om et år. Jeg gentager fra i formiddags, at der ikke findes anlæg, bygningsværker af den størrelse og den sjældenhedsgrad, hvor man ved starten af detailplanlægningen kan vide, om man når frem til den ene eller den anden løsning.

Derfor synes jeg, at de herrer fra SF, der er så meget i ilden, skulle føle sig ganske trygge ved det, der står, for det er der faktisk anledning til.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Det er blevet sagt, at det, vi er i gang med nu, er at bygge en bro til drømmeland. Det bygger i virkeligheden på et fejlcitat. Det bygger på et citat fra første behandling, hvor jeg sagde, at det er en drøm, der går i opfyldelse.

Det samme sagde fru Marianne Jøved i debatten i januar 1990 om mulighederne. Det er meget store muligheder, som realiseres med denne bro. Derfor er det en drøm, der går i opfyldelse – for Danmark er forbindelsen en 300 år gammel drøm, mens selve Øresundsbroen er et 100-årigt projekt – når denne afstemning i dag er overstået.

Der er selvfølgelig ingen af os, der tror, at denne bro i sig selv skaber vækst, men broen vil knytte os tættere sammen, således som vi har ønsket det i århundreder. Den vil give mere aktivitet i sig selv, men derudover ved vi godt, at alt det, vi yderligere vil have omkring København-Malmø, er noget, der skal føjes til, noget, der skal skabes yderligere liv omkring. Derfor har vi også fremsat lovforslag om Ørestaden, lov om Københavns Havn, arbejdet med forskningsprogrammer, arbejdet med København som kulturby. Alt dette skal ses i sammenhæng, og det bliver styrket af broen, og broen giver alt dette nye muligheder.

Nu har man, som jeg sagde, drøftet broen i 100 år og forbindelsen i 300 år, så der har været rigelig tid til at undersøge miljøet, og det har man da også gjort flere gange i løbet af 1980'erne og til sidst samlet det sammen med nye undersøgelser i »Miljø Øresund 1991«. Selv om vi har besluttet, at denne broforbindelse realiseres ved særlig lov, har vi netop fulgt VVM-direktivets spilleregler i forbindelse med vores miljøvurderinger. Vi har gået med det, hr. Svend Auken har kaldt både livrem og seler, og der er nok også nogle, der gerne vil tage styrt-hjelm på.

Det har været et udgangspunkt for hele denne rapport, og den er sendt til Østersølandene, også til Finland og Vesttyskland, hvilket jeg skal vende tilbage til, så selv om vi vedtager dette ved særlig lov, har vi sørget for, at alle tørvendes i forbindelse med miljøproblematikken.

Den regeringsaftale, som er med i loven, er indgået på et miljømæssigt forsvarligt grundlag, faktisk på et betydeligt bedre grundlag end det, f.eks. SF besluttede en Øresundsforbindelse på i 1973, hvor man ville gå tværs over Salt-